

Nr 42.

Ankom till riksdagens kansli den 12 april 1929 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning av vissa staten tillhöriga markområden.

(4:e avd.)

1:o) Uti en till riksdagen den 1 februari 1929 avlåten proposition, nr 50, vilken hänvisats till statsutskottets förberedande behandling, har Kungl. Maj:t (punkt 1 av det vid propositionen fogade utdraget av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden nämnda dag) föreslagit riksdagen

Försäljning
av tomten
nr 11 i femte
kvarteret
Axevall i
Göteborg.

dels medgiva, att den telegrafverket tillhöriga tomten nr 11 i femte kvarteret Axevall i stadsdelen Lorensberg i Göteborg må försäljas under villkor, som av Kungl. Maj:t fastställas;

[1.]*)

dels ock besluta, att de medel, som i anledning av försäljningen inflyta, skola disponeras i enlighet med de i statsrådsprotokollet angivna grunder.

Beträffande utredningen i ärendet får utskottet hänvisa till åberopade statsrådsprotokollet (sid. 1—4).

År 1917 framlade telegrafstyrelsen, med hänsyn till den inträdda starka ökningen av antalet telefonabbonnenter i Göteborg, förslag om anordnande av vissa understationer för betjäning av särskilda stadsdelars abonnenter. Med anledning härav hemställde Kungl. Maj:t till 1918 års riksdag (Statsverksprop. Utgifter för kapitalökning, bil. 1 sid. 25), bland annat, om anvisande av medel till inköp för telegrafverkets räkning av tomten nr 1 i femte kvarteret av Göteborgs stads fjortonde rote samt för påbörjande av en telefonstationsbyggnad därstädes (den s. k. Vasastationen). Den till inköp ifrågasatta tomten, som var obebyggd, höll i areal ej mindre än 1,184.4 kvadratmeter. Då med dess förvärvande skulle följa skyldighet att uppföra en blivande byggnad till samma höjd som övriga byggnader i kvarteret och upptagande tomtens hela gatufasad, måste den tilltänkta byggnaden planeras avsevärt större än telefonstationens lokalbehov krävde. De för stationen icke erforderliga utrymmena ansågos emellertid kunna med fördel uthyras.

Riksdagen beviljade (skrivelse nr 434 p. 8) ett belopp av 74,900 kronor för inköp av tomten, men lät med frågan om anvisande av medel för nybyggnadens uppförande anstå. Den ifrågavarande tomten förvärvades sedermera för en köpeskilling av 74,870 kronor och tillträdtes den 1 juli 1918.

*) Hänvisar till punkt i statsrådsprotokollet.

Byggnadet av telefonstationen blev emellertid uppskjutet, huvudsakligen av statsfinansiella skäl. Sedan i samband med beslutad automatisering av telefonnätet i Göteborg frågan om Vasastationens uppförande åter blivit aktuell, har *telegrafstyrelsen* i skrivelse den 13 november 1928 anfört, att styrelsen funnit en uppdelning av den inköpta tomten vara den bästa lösningen för erhållande av en tomt av en storlek, som medgäve uppförandet av en byggnad, vilken närmare motsvarade behovet av lokal för telefonstationen. En sådan uppdelning hade redan verkställts. De nya tomterna, benämnda nr 10 och 11 i femte kvarteret Axevall i stadsdelen Lorensberg, hölle i areal 342.4 respektive 842.0 kvadratmeter. Tomten nr 10 vore tillräcklig för telefonstationsbyggnaden. Tomten nr 11 bleve därmed icke erforderlig för telegrafverkets behov.

Telegrafstyrelsen har därför i samband med begäran om anslag för uppförande av en ny telefonstationsbyggnad i Göteborg hemställt, att tomten nr 11 i femte kvarteret Axevall därstädes finge försäljas.

Riksräkenskapsverket har i utlåtande den 14 januari 1929 förklarat sig icke hava något att erinra mot den ifrågasatta försäljningen, varjämte verket avgivit förslag beträffande dispositionen av den vid försäljningen inflytande köpeskillingen.

I *statsverkspropositionen* till innevarande års riksdag har Kungl. Maj:t under rubriken »Utgifter för kapitalökning. Statens affärsverksamhet» vid punkten 8 framlagt förslag angående uppförande av en telefonstationsbyggnad å den telegrafverket tillhöriga tomten nr 10 i femte kvarteret Axevall i Göteborg.

I nu förevarande ärende har *departementschefen* anfört följande:

»Den telefonstationsbyggnad å tomten nr 10 i femte kvarteret Axevall i stadsdelen Lorensberg i Göteborg, till vars påbörjande anslag äskats av innevarande års riksdag, kommer att inrymma tillräckliga lokaler för den automatiska telefonstation för 10,000 abonnenter, som anses böra omedelbart anordnas, samt dessutom reservutrymmen — tillsvidare utnyttjade som bostäder — för mottagande av ytterligare 10,000 abonnenter. Därest berörda förslag vinner riksdagens bifall, blir den ifrågavarande understationens lokalbehov tillgodosett. Anledning att för telegrafverkets disposition behålla den bredvidliggande tomten nr 11 synes då icke förefinnas. Enligt vad införskaffade upplysningar giva vid handen, lär denna tomt icke heller komma att erfordras för annat statsändamål. Vid sådant förhållande torde densamma böra avyttras. Något köpeanbud, som telegrafstyrelsen funnit godtagbart, föreligger visserligen icke; för att emellertid de tillfällen till ernående av gynnsamma försäljningsvillkor, som må erbjuda sig, skola kunna vederbörligen tillvaratagas, synes det önskvärt, att liksom i tidigare liknande fall Kungl. Maj:t erhåller möjlighet att besluta om tomtens försäljning utan att behöva underställa eventuellt anbud riksdagens prövning.

Vad frågan om dispositionen av den blivande köpeskillingen beträffar ansluter jag mig till riksräkenskapsverkets förslag. Därest försäljningen kommer till stånd innan slutanslag begärts för den nya telefonstationsbyggnaden, torde köpeskillingen böra användas till bestridande av kostnader för nybyggnaden och alltså kommande anslagsäskanden för detta ändamål minskas med motsvarande belopp; i annat fall torde medlen få inlevereras till riksgäldskontoret för att i sinom tid redovisas i riksstaten såsom återbetalade lånemedel.

Utskottet får erinra, att riksdagen numera, i enlighet med vad utskottet hemställt i sitt utlåtande nr 9 punkt 9, bifallit Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen framlagda förslag om anvisande av medel för uppförande av en telefonstationsbyggnad å den telegrafverket tillhöriga tomten nr 10 i femte kvarteret Axevall i Göteborg.

Utskottets
yttrande.

Kungl. Maj:ts förevarande förslag om medgivande till försäljning av den angränsande tomten nr 11 i samma kvarter samt om dispositionen av den vid försäljningen inflytande köpeskillingen hava ej givit utskottet anledning till erinran.

Under återopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen må

a) medgiva, att den telegrafverket tillhöriga tomten nr 11 i femte kvarteret Axevall i stadsdelen Lorensberg i Göteborg må försäljas under villkor, som av Kungl. Maj:t fastställas;

b) besluta, att de medel, som i anledning av försäljningen inflyta, skola disponeras i enlighet med de i statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden den 1 februari 1929 angivna grunder.

2:o) Kungl. Maj:t har vidare (punkt 2 av återopade statsrådsprotokollet) föreslagit riksdagen

dels medgiva, att de telegrafverket tillhöriga tomterna nr 6, 7, 8 och 9 i kvarteret nr XXII Telegrafan i Krylbo jämte tillhörande gatumark må försäljas för ett belopp av 10,000 kronor och under de villkor i övrigt, som av Kungl. Maj:t godkännas;

dels ock besluta, att köpeskillingen jämte ett belopp av 10,000 kronor av telegrafverkets förnyelsefond skall inlevereras till riksgäldskontoret på sätt i statsrådsprotokollet föreslagits.

Utredningen i ärendet återfinnes å sid. 4—6 av statsrådsprotokollet.

Förslag om inköp av ifrågavarande tomter framlades av telegrafstyrelsen i skrivelse den 22 september 1916. Tomterna voro avsedda att bereda plats för en förrådsbyggnad för femte linjedistriktets distriktsförråd, som då inrymdes i en otillräcklig befunnen förrådsbyggnad i Gävle och vilket ansågs böra flyttas till en centralt belägen ort inom distriktet. 1917 års riksdag medgav, att tomterna ifråga finge inköpas för en summa av 20,000 kronor och att å desamma finge uppföras en förrådsbyggnad för en beräknad kostnad av 65,000 kronor, samt anvisade till bestridande av dessa jämte andra utgifter ett anslag av 620,000 kronor att utgå av länemedel. Tomterna, vilka i areal innehålla 6,566.1 kvadratmeter, inköptes också för en köpeskillning av 20,000 kronor och tillträdades den 1 oktober 1917.

Enligt vad *telegrafstyrelsen* nu i skrivelse den 4 januari 1929 meddelar, hava emellertid tomterna icke kommit till användning för det avsedda ändamålet. Under de gångna åren hade upprepade försök gjorts att försälja tomterna i fråga, utan att likväl något antagligt anbud kunnat erhållas.

Försäljning
av tomterna
nr 6, 7, 8
och 9 i kvar-
teret nr XXII
Telegrafan i
Krylbo.

[2.]

Emellertid hade nu Krylbo konsumtionsförening anmält sig som spekulant, och efter det att styrelsen förvissat sig om att varken postverket eller statens järnvägar hade någon användning för områdena, hade styrelsen — under förbehåll att Kungl. Maj:ts godkännande erhöles före den 1 juli 1929 — upprättat kontrakt med föreningen om tomternas försäljning för ett belopp av 10,000 kronor. Denna köpeskillning överensstämde med det numera gällande priset å likvärdiga tomter i Krylbo, vilket enligt vad som inhämtats av ordföranden i byggnadsnämnden i Krylbo skulle utgöra 1 krona 40 öre per kvadratmeter (motsvarande för de ifrågavarande tomterna med en areal av 6,566.1 kvadratmeter omkring 9,192 kronor).

Under återopande av vad sålunda anförts har telegrafstyrelsen hemställt att få försälja ifrågavarande tomter jämte tillhörande gatumark för ett belopp av 10,000 kronor.

I sammanhang därmed har styrelsen hemställt, att för täckande av skillnaden mellan tomternas bokförda värde, 20,000 kronor, och den nu bjudna köpeskillningen, 10,000 kronor, måtte få användas 10,000 kronor av telegrafverkets förnyelsefond, samt att sålunda i anledning av försäljningen till riksgäldskontoret måtte få inlevereras dels försäljningssumman, dels 10,000 kronor av förnyelsefondsmedel.

Över telegrafstyrelsens framställning har riksräkenskapsverket avgivit utlåtande den 14 januari 1929.

Departementschefen har i ärendet anført följande:

»Av den lämnade redogörelsen framgår, att de för uppförande av en förrådsbyggnad inköpta tomterna i Krylbo ej komma att tagas i anspråk för det avsedda ändamålet och att de ej torde bliva behöfliga för andra verks räkning. De torde därför böra försäljas. Vad beträffar den erbjudna köpeskillningen, torde densamma, ehuru endast utgörande hälften av den av statsverket på sin tid erlagda, likväl få godtagas med hänsyn till vad telegrafstyrelsen meddelat om nu å orten rådande prisförhållanden.

Då tomtköpet på sin tid gäldats med till telegrafverkets disposition ställda kapitalökningsanslag av lånemedel, torde vid tomternas avhändande summan av de i verket investerade lånemedlen böra minskas med tomternas bokförda värde, vilket överensstämmer med inköpspriset. I enlighet med telegrafstyrelsens av riksräkenskapsverket tillstyrkta förslag läser detta böra ske genom att till riksgäldskontoret såsom återbetalning av lånemedel inlevereras *dels* köpeskillningen å 10,000 kronor, *dels* ett lika stort belopp av telegrafverkets förnyelsefond. Ett sådant förfarande innebär visserligen, såsom riksräkenskapsverket påpekat, tagande i anspråk av förnyelsefondsmedel till större belopp än de för tomterna gjorda avsättningarna medgiva. Om så anses nödigt läser likväl detta kunna tillrättaläggas genom att vid fastställande av telegrafverkets kostnadsstat för nästkommande år ett belopp motsvarande merdispositionen eller alltså 8,600 kronor tillgodoföres förnyelsefonden utöver de regelmässiga avsättningarna.

Ifrågavarande återbetalning torde icke böra föranleda någon jämkning i det riksdagen förelagda förslaget till riksstat för nästkommande budgetår, utan torde medlen få jämte övriga under innevarande år skeende återbetalningar av lånemedel redovisas i riksstaten för budgetåret 1930/1931.»

Med tillstyrkande av Kungl. Maj:ts förevarande förslag hemställer utskottet,

att riksdagen må

a) medgiva, att de telegrafverket tillhöriga tomterna nr 6, 7, 8 och 9 i kvarteret nr XXII Telegrafan i Krylbo jämte tillhörande gatumark må försäljas för ett belopp av 10,000 kronor och under de villkor i övrigt, som av Kungl. Maj:t godkännas;

b) besluta, att köpeskillingen jämte ett belopp av 10,000 kronor av telegrafverkets förnyelsefond skall inlevereras till riksgäldskontoret på sätt i statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden den 1 februari 1929 föreslagits.

3:o Kungl. Maj:t har ytterligare (punkt 3) föreslagit riksdagen dels godkänna det i statsrådsprotokollet intagna avtal angående försäljning av ett jämlikt byggnadsnämndens i Stockholm beslut den 6 oktober 1920 från tomten nr 14 i kvarteret Norrtälje för utläggning till Rimbogatan avstyckat område;

dels ock besluta, att de medel, som i anledning av områdets upplåtelse inflyta, skola disponeras i enlighet med de i statsrådsprotokollet angivna grunder.

Utredningen i ärendet återfinnes å sid. 6—9 av statsrådsprotokollet.

Efter framställning från Stockholms stads fastighetsnämnd och sedan kammarkollegium yttrat sig i ärendet, har mellan byggnadsstyrelsen, å Kungl. Maj:ts och kronans vägnar, samt fastighetsnämnden träffats följande preliminära kontrakt om försäljning av ifrågavarande kronan tillhöriga, för utläggning till gata avsedda markområde:

Mellan Kungl. byggnadsstyrelsen å Kungl. Maj:ts och kronans vägnar, å ena, samt Stockholms stads fastighetsnämnd, å andra sidan, är upprättat följande

Köpekontrakt.

1:o.

Kronan försäljer härigenom till Stockholms stad det enligt byggnadsnämndens beslut den 6 oktober 1920 från tomten nr 14 i kvarteret Norrtälje för utläggning till Rimbogatan avstyckade, å här bilagda karta¹⁾ med blå färg angivna område med en areal av 48.8 kvm. för en köpeskillning av Tio-tusen (10,000) kronor.

2:o.

Området tillträdes den 1 augusti 1929, och skall köpeskillingen samma dag kontant betalas emot det att säljaren till staden avlämnar köpebrev å det försålda området ävensom håller för staden tillgängliga de för områdets lagfarande nödiga åtkomsthandlingar jämte gällande designation samt bevis, att området ej besväras av in-teckning.

3:o.

Staden betalar kostnaderna för lagfart å detta fång ävensom nödiga areal-avmätningar i följd av överlåtelsen.

Försäljning
av ett från
tomten nr 14
i kvarteret
Norrtälje i
Stockholm
avstyckat
område.

[3.]

¹⁾ Här utesluten.

4:o.

Det skall åligga staden att i samband med områdets ordnande som gata till den nya gatulinjen inflytta de i gränsen mot Rimbogatan nu befintliga stängsel, ävensom att bekosta gatans framtida underhåll.

5:o.

Därest Kungl. Maj:t och riksdagen icke före den 1 juli 1929 godkänt detta kontrakt, har detsamma till alla delar förfallit.

Härav äro två lika lydande exemplar upprättade.

Stockholm den 20 april och 25 maj 1928.

För Kungl. Maj:t och kronan.

Dess Byggnadsstyrelse:

IVAR TENGBOM.

På fastighetsnämndens vägnar:

HARRY SANDBERG.

M. Sellberg.

GEORG A. NILSSON.

H. Öhman.

Bevittnas:

Karl W. Ericsson. Alice Hallberg.

Köpeskillingen motsvarar ett pris av omkring 205 kronor per kvadratmeter.

Då det varit angeläget för staden att redan före köpets avslutande kunna slutligt ordna ifrågavarande gatudel, har byggnadsstyrelsen med fastighetsnämnden överenskommit, att staden må för tiden den 1 augusti 1928—1 augusti 1929 för gatüandamål disponera området mot det att staden till kronan erlägger ett belopp av 500 kronor, motsvarande 5 procent ränta å det försäljningsvärde, som äsatts området.

Byggnadsstyrelsen har hemställt, att Kungl. Maj:t måtte vidtaga åtgärder för att det preliminära köpekontraktet måtte före den 1 juli 1929 vinna statsmakternas godkännande.

Riksräkenskapsverket har avgivit utlåtande i ärendet den 14 januari 1929.

Departementschefen har anfört följande:

»Såsom i kammarkollegii yttrande i ärendet erinrats, har Stockholms stad möjlighet att genom expropriationsförfarande förvärva ifrågavarande Kronan tillhöriga, för utläggning till gata avsedda markområde. Denna omständighet synes mig emellertid icke böra utgöra skäl för avvisande av stadens önskemål om en frivillig överenskommelse rörande områdets upplåtelse. De mellan byggnadsstyrelsen och fastighetsnämnden förberedelsevis överenskomna köpevillkoren synas mig godtagbara.

Det äriligen av riksdagen lämnade bemyndigandet för Kungl. Maj:t att utan riksdagens hörande medgiva avstående av kronan tillhörig mark för ändamål, för vars tillgodoseende expropriationsförfarande eljest är medgivet, har enligt uttrycklig föreskrift icke avseende å mark, som erfordras för i fastställd stadsplan upptagna gator m. m. För att den nu föreslagna marknadsförsäljningen skall kunna komma till stånd erfordras alltså riksdagens särskilda medgivande.

Enligt vad jag inhämtat har ifrågavarande markupplåtelse icke något sammanhang med eller någon betydelse i avseende å de mellan staten och Stockholms stad pågående förhandlingarna i fråga om markdispositioner m. m.

Köpeskillingen för området, 10,000 kronor, ävensom den omförmälda avgiften å 500 kronor för områdets disponerande intill tiden för dess till

trädande torde i enlighet med riksräkenskapsverkets förslag böra tillgodoföras inkomsttiteln »A, Egentliga statsinkomster: III, Diverse inkomster». Med hänsyn till de obetydliga belopp, det här gäller, läser emellertid någon jämkning av det riksdagen förelagda förslaget till riksstat icke böra ifrågasättas.»

I enlighet med Kungl. Maj:ts under förevarande punkt framställda förslag hemställer utskottet,

*Utskottets
yttrande.*

att riksdagen må

a) godkänna det i statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden den 1 februari 1929 intagna avtal angående försäljning av ett jämlikt byggnadsnämndens i Stockholm beslut den 6 oktober 1920 från tomten nr 14 i kvarteret Norrtälje för utläggning till Rimbogatan avstyckat område;

b) besluta, att de medel, som i anledning av områdets upplåtelse inflyta, skola disponeras i enlighet med de i nämnda statsrådsprotokoll angivna grunder.

4:o) Kungl. Maj:t har slutligen (punkt 4) föreslagit riksdagen *dels* medgiva, att sju till hemmansdelen Utmeland 70² om 13.315 kappland reducerad jord i Mora socken av Kopparbergs län hörande skogsskiften må, under de villkor Kungl. Maj:t fastställer, vart för sig å offentlig auktion försäljas till den högstbjudande;

dels ock besluta, att de i anledning av försäljningen inflytande medlen skola disponeras i enlighet med de i statsrådsprotokollet angivna grunder. Utredningen i ärendet återfinnes å sid. 9—13 av statsrådsprotokollet.

Försäljning
av vissa till
området för
Gustav Vasa-
monumentet
vid Utme-
land hörande
skogsskiften.

[4.]

År 1808 förvärfvade Kungl. Maj:t och Kronan genom köp den s. k. kungskällaren »jämte tillhörande stuvuplats» i Utmelands by i Mora socken, d. v. s. den källare, där Gustav Vasa enligt sägnen dolts undan danskarnas förföljelser.

För utvidgande av området kring kungskällaren inköpte sedermera »Bestyrelsen för upprättande av ett monument åt Gustav Vasa i Dalarna» år 1859 *dels* av gårdsmeden Johan Forsberg och Lisbeth Forsberg deras jordegendom i Utmeland, utgörande i areal 25.6 kappland och i reducerat tal 13.315 kappland eller 161.814 grader under nr 29, litt. Ba, jämte därtill hörande skifte i byns samfällda, då ännu odelade skog, *dels ock* av änkan Bogg Carin Matsdotter m. fl. ett markområde om 13.96 kappland avsett till utfartsväg. Genom nämnda bestyrelses försorg uppfördes vidare för insamlade medel ett monument över kungskällaren samt en byggnad, avsedd att tjäna som bostad åt en tillsyningsman. Sedan monumentet färdigställt, övertogs från och med år 1863 monumentet med tillhörigheter, däribland de inköpta markområdena, av Kronan som dess egendom. Monumentet har alltsedan dess stått under överintendentensämbetets — numera byggnadsstyrelsens — förvaltning; vården och underhållet bestridas av anslaget till byggnader och reparationer.

Enligt en av lantmäteristyrelsen den 13 juni 1924 avgiven utredning

skulle den ursprungliga, år 1808 inköpta monumentsplatsen ävensom det av förenämnda bestyrelse för vägändamål inköpta jordområdet hava ansetts såsom från respektive hemman avsondrade lägenheter. Däremot hade det från Utmeland litt. Ba förvärvade området om 13.315 kappland reducerad jord, motsvarande inägorna till fastigheten Utmeland sub nr 29 litt. Ba om 14.123 kappland reducerad jord, ansetts som hemmansdel och vid verkställda delningar av skogsmark i Utmelands by erhållit anpart i skog efter sitt jordtal.

För denna fastighet hade sålunda enligt lantmäteristyrelsens uppgifter utbrutits

dels, vid år 1900 förrättad delning av vissa hem-, fäbod- och utskogar, följande fem skiften nämligen

1) hemskogskiftet vid byn.....	om 3.94	hektar
2) » » Amberg	» 2.24	»
3) västra fäbodskogskiftet vid Gruvan	» 14.46	»
4) östra » » »	» 0.816	»
5) utskogskiftet vid Södra Garberg	» 5.42	»

eller tillhopa 26.876 hektar,

dels ock, vid åren 1908—1920 verkställd delning av vissa utskogar, följande två skiften nämligen:

1) skiftet vid Suggfäbodarna.....	om 6.169	hektar
2) » » Ulvsjön	» 12.65	»

eller tillhopa 18.819 hektar.

Samtliga sju skogsskiften innehöle en areal av 45.695 hektar, varav 42.095 hektar avrösningsjord och 3.6 hektar impediment.

Enligt lantmäteristyrelsen skulle därmed samtliga Kungl. Maj:it och Kronan för Vasamonumentet i Utmeland tillhöriga skogslotter vara lagligen utbrutna.

I jordregistret för Mora socken, som förklarats upplagt den 30 oktober 1928, har hemmansdelen 13.315 kappland reducerad jord av Utmeland sub nr 29 litt. Ba upptagits under beteckningen Utmeland 70².

Fråga har numera uppkommit angående sättet för förvaltningen i kronans hand av de utbrutna skogsskiftena. Under utredningen i ärendet hava emellertid vederbörande myndigheter funnit lämpligt, att skiftena ifråga försäljas. En genom domänstyrelsen verkställd saluvärdering av skogsskiftena har givit till resultat ett sammanlagt värde av 6,230 kronor.

Departementschefen delar denna ståndpunkt och anför:

»Ifrågavarande sju skogsskiften, vilka vid delning av skogsmark inom Utmelands by tillagts en till statsverket i samband med Utmelandsmonumentets tillblivelse såsom gåva överlämnad fastighet, äro var för sig av obetydlig omfattning, utgöras av långa smala ägofigurer och ligga spridda inom ett stort område. De kunna sålunda i statens hand näppeligen bliva föremål för någon rationell och lönande skogshushållning. Skogsskiftena torde alltså böra försäljas.

Då ifrågavarande markområden tillfallit kronan genom donation, torde, såsom justitiekanslersämbetet föreslagit, försäljningsmedlen enligt i dylika fall gängse praxis böra fonderas, varvid med hänsyn till kapitalbeloppets

jämförelsevis ringa storlek avkastningen tillsvidare torde få läggas till kapitalet för att, sedan detta i erforderlig grad tillvuxit, enligt Kungl. Maj:ts bestämmande användas för lämpligt, monumentet avseende ändamål. Förvaltningen av fonden torde böra uppdragas åt statskontoret.»

Utskottet, som ej funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag, får hemställa,

*Utskottets
yttrande.*

att riksdagen må

a) medgiva, att sju till hemmansdelen Utmeland 70² om 13.315 kappland reducerad jord i Mora socken av Kopparbergs län hörande skogsskiften må, under de villkor Kungl. Maj:t fastställer, vart för sig å offentlig auktion försäljas till den högstbjudande;

b) besluta, att de i anledning av försäljningen inflytande medlen skola disponeras i enlighet med de i statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden den 1 februari 1929 angivna grunder.

Stockholm den 12 april 1929.

På statsutskottets vägnar:

ANDERS ANDERSON.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar *A. C. Lindblad, J. L. Widell, O. Bergqvist, J. Nilsson* i Malmö, *C. P. V. Nilsson* i Gränebo, *C. A. Carlsson* i Gävle, *P. A. Dahl, K. V. Rydén, N. J. M. Svensson* i Kompersmåla, *C. I. Asplund, Oscar Olsson* och *G. Kobb*;

från andra kammaren: herrar *A. Anderson* i Råstock, *A. Wiklund* i Brattfors, *P. Nilsson* i Bonarp, *S. Bengtsson* i Norup, *O. Olsson* i Kullenbergstorp, *L. J. Carlsson-Frosterud, P. M. Olsson* i Blädinge, *A. Å:son Törnkvist* i Karlskrona, *B. F:son Holmgren, J. Olofsson* i Digernäs, *E. G. E. Eriksson* i Stockholm och *P. C. Jonsson* i Eskilstuna.